

Biz olmayı öğrenmek

✓ Rotary'nin son yıllardaki değişim girişimlerine inovatif bir yaklaşım

Bu yazıyı yazmaya başladığımda, kafamda binlerce anlatılacak konu ve duygu vardı. Ama bunları belli bir sistematik içinde anlatabilmek için, bölmem gerektiğine karar verdim. Bu nedenle, üç bölümden oluşan bu yazıda, inanıyorum, okuyunlarım hem konunun bütünü hem de İnovasyon Takımı olarak bizlerin neden, niçin ve ne hedeflerle toplandığını daha kolaylıkla anlayabileceksiniz. Çünkü, bizler kolay olmayan, ancak bir o kadar da zevkli bir yolculuğa çıktık. Sadece bugüne değil, onlarca yıl sonra bile geriye dönüp baktığımızda, bu yolculuğun kimlere ne ufuklar açtığını görebileceğiz.

BEN KİMİM?

Bu yolculuğun ilk çıkış noktası **"BEN"** olduğum için, öncelikle sizlere kendimden bahsetmek istiyorum. Ben, küçük bir şehir olan Muğla'da doğdum. 16 yaşına kadar, fazla sosyal olmayan bir şehirde büyüdüm. İzmir'e taşındıktan sonra, belki de ilk duyduğum Sivil Toplum Örgütü olması nedeniyle Lions Kulüp üyesi olmaya karar verdim. Bunu neden ve hangi düşünceler ile yaptığımı bilmiyorum. Ama şimdi geriye doğru baktığımda yaşamıma, iyi ki, böyle bir oluşumun içinde olmuşum diyebilirim. Yaş olarak oldukça genç olmam nedeniyle, bir Lions Kulübe girmem mümkün olmadığı için, Hatay LEO Kulüp üyesi oldum. Topluma hizmet etmenin ne anlama geldiğini, istersem yada istenirse neler yapılabileceğini burada yaşadığım bazı deneyimler sayesinde öğrendim.

Aradan geçen yıllar sonrasında, rüzgar beni yine evlilik dolayısı ile Muğla'ya geri döndürdü. Eşim, bir gün Muğla Rotary Kulübü'nden kendisine bir teklif geldiğini ve eğer arzu edersem, bu-

GDB Meltem Onay
Konak Rotary Kulübü

raya girebileceğimizi söyledi. Rotary konusunda, o güne kadar hiç bilgim yoktu. Ancak eski Leo tecrübelerim, bu teklifi olumlu görmeme vesile oldu. O dönemlerde, Rotary Kulüplerine **"kadınlar"** alınmıyordu. Bir Rotaryen eşi olarak, Rotary Hayatım, 1994 yılında başlamış oldu. Ne kadar ilginçtir ki, aradan yıllar geçtikten sonra Konak Rotary Kulübü'ne girdiğim zaman, **"Hami Kulübümüzün"**, Konak Rotary olduğunu öğrendim ve hatırladım.

Her üye gibi, eşimin de kulüpte **"Başkanlık"** dönemi geldi. Artık sadece bir Rotaryen eşi değil, aynı zamanda bir kulüp başkanının da eşi olmuşum. Şimdi Rotaryen eşleri ile aramız daha yakın olmasının belki de en büyük nedenlerinden birisinin o günlerdeki, toparlayıcı ve kulübü birleştirmeye yönelik çabalarımın arkasındaki ger-

İnovasyon takımının bir toplantısı: (Soldan sağa) Birol Aksel, Taner Aksel, Nafih Butur, Alaettin Demircioğlu, İsmail Rodoplu, Figen Göktürk, Meltem Onay

çeği görebiliyorum. Muğla Rotary Kulübü, benim bulunduğum dönemlerde gerçekten çok prestijliydi. Tanıdığım bütün başkanlar, Muğla'da yaşayan doktorlardan oluşmuştu. Topluma özellikle de **"sağlık"** konusunda çok büyük desteklerde bulunmaları ile imza atan kişilerden oluşmuştu.

Onların her dönemlerini yaşayan birisi olarak, hem deneyim sahibi olmuş, hem de bütün bunlara nasıl **"fark yaratabilirim"** diyen birisi haline gelmişim.

Rotaryen başkan eşi olmanın, **"eş desteği"** açısından önemini kavradığımı düşünerek, hiç durmadan eşime farklı projeler yapması konusunda alternatifler sunuyordum ve onu yalnız bırakmamaya çalışıyordum. Gittiğim Asamble'lerde, diğer kulüpleri izliyor, onların yaptıklarını örnek alıyordum. Muğla'da bir Rotaract Kulübü yoktu. Bu önemli bir açıktı, kim devam edecek bizi sorusunu sorunca da, gençlerden oluşan bir grubu oluşturmak ve aktif hale getirmek zor olmadı. Eşimin bu sorumluluğunu üstünden almaktan dolayı da, büyük bir mutluluk duyuyordum.

Gençlerin, Rotary Kulübümüzün üyeleri arasından geçerek, tek tek Rotaract rozetlerinin takılışına tanık olmak, her halde hayatım boyunca hiç unutamadığım anılarımın arasında oldu.

BİZ KİMİZ?

Yaşamın seni nereye sürükleyeceğini hiç bilmiyor insan.. Yıllar önce, bir Rotaryen eşi olduğumda, bir gün tutku ile inandığım bir oluşuma Rotaryen olarak gireceğimi asla tahmin etmezdim. Artık İzmir'e taşınmış, üniversitedeki görevime devam ediyordum. Ama nedense içimde hep bir boşluk vardı. Rotary.... Kendimle örtüştürdüğüm, hizmet yolunda bir inanç, bir felsefe, bir anlayış... Ne yaparım, ne ederim İzmir'de böyle bir kulübe girebilirim derken, bir gün şans bana güzel yüzünü gösterdi. İzmir Barosu'na konuşmacı olarak davet edildiğim bir gün sonrasında, dinleyici olarak katılan Konak Rotary o dönem başkanı, beni konuşmacı olarak kulübe davet etti. Konuşmamı yaptığım o günün

İzmir Büyükşehir Belediyesi ve Yaşar Üniversitesi yetkilileri

sonunda, bütün üyeler, “**haydi bize gel**” dediler. O günden bu yana, onur duyduğum bir kulübün üyesi oluvermişim.

Bir gün başkan olacağımı düşünmüş müydüm, bunu hatırlamıyorum, ama bir Rotary Kulübü'ne giren her üyenin, bu onurlu görevi bir gün üstleneceği zaten belliydi. Kendimi yetiştirmem ve iyi bir “**lider**” olmaya çalışmam gerekiyordu. Yıllar çok çabuk geçti, bir gün baktım ki kendi kulübümün başkanı oluvermişim. Bir yıl nasıl geçti anlamadım. Ama bana sorarsanız, her halde hayatımda kendimi yeniden keşfettiğim muhteşem bir 365 gün yaşadım. Onlarca proje yaptım, bütün kulüp üyelerimin bana “**yavaş Meltem**” dediğini hep hatırlıyorum. Ama o günleri yaşarken, hep aklımda bir soru vardı. Proje nedir, fark nasıl yaratılabilir, bunu nasıl Rotary'de yapabiliriz? Çünkü, alışılmışın dışına çıkmak gerektiğine inanıyordum. Çağ değişmiş, yeni bir dönem başlamış, bizler ise halen cesaretle yeni projelere el atmakta zorlanıyorduk.

Başkanlık dönemim bittiğinde, herşey bitmiş gibi, tam tersine çok şey başlamış gibi geldi bana... Bütün başkanlar kendi dönemlerini inanıyorum ki, çok iyi hatırlarlar. Onlarca başkan arasında, bazı başkanlar vardır ki, nedense kendilerine çok yakın hissederler. Benim dönemimde de, Dokuz Eylül Rotary Kulüp Başkanımız sevgili Nafih Butur ile çok yakın dostluğumuz olmuştuk. Bir gün onu aradım, bana “**hayırdır, artık başkan değiliz**” dedi. Gülümsedim ve onu bir kahve içmeye davet ettim. Dostlukların ve sevginin “**BİZ**” olmak için ne kadar önemli olduğunu, onun davetimi kabul etmesi ile, o gün çok iyi anlamış oldum.

Merakla geldiğini tahmin ediyorum, “**Meltem, ne diyecek halen**” demistir şüphesiz. Kahve içerken ona: “**haydi gel öyle bir takım ku-**

ralım ki, Rotaryenler olarak devamlı projeler yapalım, fark yaratacak ve iz bırakacak kişiler olalım” dedim. Gözlerindeki parlıtyı hiç unutmuyorum. Benim heyecanım, birden onun heyecanı oluvermişti. Sevgili Nafih, benden çok daha ayakları üzerine basan biriydi. Beni hemen çok doğru yönlendirdi. Rotary'de hepimizin bildiği gibi, nasıl dönemlik başkanlık var ise, dönemlik de Governörlük sistemi vardı. Yani, bir dönemin kabul ettiği bir anlayış, bir başka dönem için geçerli olamayabiliyordu. Bunun üzerine, gelecek dönem ve bir sonraki dönem Governörlerimizden bir randevu talebinde bulunduk. Alaeddin ve Fatih Governörlerimiz, bizim bu teklifimizi tahmin edebiliyoruz ki, çok da emin olmadan kabul ettiler. Bizim için bu görüşme gerçekten çok önemliydi. Ne yapmak istediğimizi doğru anlatmak zorundaydık. Sözü bir ben alıyordum, bir Nafih. O kadar coşkuluydum ki, belki yer gök inliyordu.

Bizler Rotaryen sevdalısı eski başkanlar, bizden sonraki başkanlarımıza yol açmak, onların da bizler gibi tutkulu, inançlı olmalarını istiyorduk. Bu galiba öyle bir “**AŞK**”tı ki, kendimiz bile buna engel olamıyorduk. Her iki Governörümüz, sakın sakın bizleri dinledi. Ve, bizi de motive eden müthiş bir yorumda bulundular. Bu takım çalışması, şu anda dünyadaki hiç bir Rotary Kulübünde olmadı, sonuna kadar destekçiniz dediler. Ayaklarımın yere basmadığını kabul ediyorum o gün buluşma yerinden çıkarken...

Onay almıştık, ama ya sonra... İşte bu önemli bir konuydu. “**İnovasyon Takımı**” demiştik, “**BİZ**” demiştik. Peki biz sonra ne yapacaktık. Burada ikinci adım ne olacaktı? Kabul görmüştük, ama bundan sonraki aşamada ne olacaktı. Kimler ile beraber bu takımı oluşturacaktık. “**TAKIM**” ifadesini bilerek kullanıyorum, çünkü takım olmak

demek “**BİZ**” olmak demektir.. BİZ'i kimlerle olacaktık? Bu çok karmaşık soruya sevgili Nafih ile bir çözüm bulmak zorundaydık. Sonuç odaklı, yenilikçi, proje yapma başarısına sahip, inançlı Rotaryenler bulmak zorundaydık. Kimdi bunlar? Nasıl seçecektik?

*Kahve içerken ona:
“haydi gel öyle bir takım kuralım ki, Rotaryenler olarak devamlı projeler yapalım, fark yaratacak ve iz bırakacak kişiler olalım” dedim. Gözlerindeki parlıtyı hiç unutmuyorum. Benim heyecanım, birden onun heyecanı oluvermişti.*

Önce ben, sonra Nafih başladı isimler saymaya, ne mutluydum müthiş bir takım listesi çıkmıştı. Sevgili Figen, Sibel, Levent, Giray, Mahfi, Bülent, Rahim derken küçük bir grup oluvermiştik. Ama bir şey eksikti, hani yıllar önce bizi devam ettirecek Rotaract'larımız yoktu aramızda. Eski BRT'miz Yağmur olmazsa olmazdı. Onların heyecanı bizim için rehber olacaktı. Sonra büyüdük, sevgili Cem, Hakkı, Gülay ve Kerem de aramıza katıldı. Büyüdük ve güçlendik. Ama nedense bir bacağımız biraz eksik kalmıştı. 2440 Bölge diyorsak, sadece İzmir Kulüpleri değil, Bursa Kulüplerimiz de aramızda olmalıydı. Biz onlarsız, onlar da bizsiz olamazdı. Karşımıza gerçekten kendini sadece kendi kulübüne değil, ortak diyaloga adanmış birisi çıktı. Gökdere Rotary Kulübü'nden bu dönem başkanımız sevgili Özgür, “**Her daim yanınızdayım**” dedi. Yıllar boyunca Bursa Kulüplerimiz ile yakınlığımız, sevgimiz farklı bir boyuta geçti birden Özgür sayesinde... Sanki yıllardır tanıyoruz, yıllardır birlikteymişiz gibi..

1994 yılında ilk Rotaryen eşi olarak, iki etkinliğe katılmıştım. Bunlardan birisi Uludağ'da bir yılbaşı, diğeri ise Konya Şeb-i Aruz Töreni... Bu iki etkinliğin aktörleri Bursa Kulüpleri idi. Belki de bu nedenle sevdim Bursa'yı ve Bursa Kulüplerini. Reha Governörümü tanıdım önce, sonra kendi döneminde İsmail Governörümü. Bana hep destek oldular, BİZ olmayı öğretti her ikisi de...

Rotary işte böyle bir şey, BEN yok BİZ var çünkü...

İnovasyon Takımı'nda, her bir grup üyesi, kendi alanlarında başarılı Rotaryenler olarak "Biz de varız" dediler. Böylelikle, "BİZ" olmanın temellerini o günden itibaren kendi grubumuzda yaşatmaya başladık. Her bir dönem başkanı, ROTARY sevdalısıydı, Türk Rotaryenleri olarak, sevmeyi, inanmayı ve adamayı kabul ediyorlardı. Bu duygular bize kolaylıkla nasıl takım olabileceğimizi öğretti. Her birimiz, Rotary'yi ve Rotaryen olmayı çok sevmiştik.

BİZ NELER YAPTIK VE NELER YAPMAYI HEDEFLİYORUZ?

Hiç bir şey görüldüğü gibi değildir. Sevdik, inandık diyerek "TAKIM" olmak mümkün değildir. Birbirinden çok farklı kişilerin hemen bir arada olarak, "yaşasın takım olduk" demesi çok zor. Ancak o kadar kısa zamanda aynı rotaya girdik ki, Rotary Proje yolculuğuna çıkmamız çok kolay oldu. Burada "uzmanlık" alanlarımızı devreye koyduk. Mesleki deneyimlerimiz bizleri yeni projelerin de temsilcisi yaptı. İlgili alanlarımız, hobilerimiz, eski dönemlerimizde başlattığımız ama gerçekleşmeyen pek çok projeyi, birbirlerimizi sunmaya başladık.

Alaeddin Guverörümüz'ün "Rotary, Köyümüze Geldi" manifestosu, bizlere rehber oldu. Perma Kültür Tarım Uygulamaları ile şekillenen çalışmalar, takımımızın her bir üyesinin özellikle ilk kuruluş aşamamızda dikkatini çok çekti. Çünkü bizler için "Tarım" sadece bitkisel tarım demek değildi. Gıda alanında, hayvancılıkta yapılacak binlerce proje vardı. Bunlar arasında seçimde bulunmak ve neler başarabileceğimizi görmek zorundaydık.

Bugün itibarıyla Eylül ayındayız, Temmuz ayında başladık düşünmeye. Peki neler yaptık dersek ortaya çıkan bir kaç proje bizler için ümit verici. Adım adım ilerleyeceğiz, sağlam temeller

ile. Niye mi, çünkü bizler İZ bırakıp gitmek istiyoruz, bizden sonraki takipçilerimize.. Bu nedenle sorumluluğumuz çok fazla.

İlk proje teklifi; Kültürpark Rotary Kulübü Başkanı Fikret'ten geldi. Buca'da Ali Kuşçu İlköğretim Okulu'nda, ilk defa okul bahçesine çocukların çok küçük yaştan itibaren, "doğayı, çevreyi, atıkların değerlendirilmesini" daha iyi anlamalarını sağlamak için, bir pilot bahçe tasarımı yapacağız. Bu çocukların "Temiz Gıda" olarak ürettikleri ürünleri satarak onların da gelecekte başarılı Girişimciler olmalarını sağlamak için, Karşıyaka EkoPazar'a götüreceğiz. Hem böyle bir ortamı görmelerini, hem de ürettiklerini satmaları için aracı olacağız.

Perma Kültür Tarım uygulamalarının çocuk yaşlarda önemine inanan sevgili E-Club Başkanımız İclal, İzmir'de seçtiği bazı okullarda ve Bursa'daki okullarda bu tür çalışmalar yapabileceklerinin müjdesini verdi. Mavişehir Rotary Kulübümüz başkanı Altan, Foça'da Milli Eğitim Müdürü ile kurduğu müthiş diyalog sayesinde, Engelli Okulu'nda hem öğretmenlere Perma Kültür Eğitimleri aldırabileceğini, aynı şekilde dezavantajlı bu grup öğrencileri hem rehabilite edilecek bir ortam yaratabileceğini, hem de bu öğrencilerin tarım işleri ile uğraşarak, üreten konumuna getirebileceklerini söyledi.

Bostanlı Rotary Kulübü başkanımız Coşkun, birlikte gittiğimiz Aydın Koçarlı Vodafone Akıllı Köy'ü gezdikten sonra, bazı destekler alarak İzmir'de bu modelin aynısını gerçekleştirebiliriz dedi. Hem İnovasyon Takımı'mızın üyesi, hem de eski Turgutlu Rotary Kulübü başkanımız Rahim, "arıcılığın" öneminden bahsederek, özellikle ilk öğretim öğrencilerine dramalar ve oyunlar aracılığı ile doğa sevgisini nasıl aşılayacağımıza yönelik güzel bir proje sundu.

Güzelyalı Rotary Kulübümüzün, ilk kadın

üyeyi sevgili Nagihan, dört hukuk projesini ortaya attı. Sevgili Moiz ile bunu gerçekleştirme kararı aldılar. Bu dört proje sırasıyla; giderek yaygınlaşmakta olan medya ve internet kullanımıyla çocuklarımız ve gençlerimizin bu alanda yeterince bilinçlendirilmediği, bu nedenle internet yoluyla işlenen suçlar konusunda özellikle hem İlköğretim Okullarında hem de İslahevlerinde bilgilendirme sunumları yapmak; nispeten diğer hükümlü vatandaşlarımızdan daha eğitilmiş olan Denetimli Serbestlik kapsamında bulunan kişilere, çoğunluğunun erkek olduğunu gözetenek Aileçi Şiddet'in önlenmesi konusunda bilgilendirme sunumları ve son olarak dezavantajlı grup olarak kadınlarımızın velayet, nafaka, tazminat, malvarlığı talepleri ve uzaklaştırma kararları konusunda haklarını ve yükümlülüklerini anlatan bilgilendirme sunumları yapmak olarak belirlendi.

Toprak Çocuk Projesi, İzmir'de Ticaret Borsası tarafından düzenlenen, Ege Ziraat Üniversitesi ile desteklenen muhteşem bir proje. İzmir'de göç ile gelen ailelerin daha yoğunlukta olduğu Halit Özpırınç Anadolu Lisesi'nde öğrencilere tarımı sevdirmeye yönelik güzel bir projeyi Konak Rotary başkanım Hayati ile yapacağız. Gıda Ormanları oluşturma düşüncesiyle, bazı kulüplerimiz ile ortamlar oluşturmaya çalışıyoruz.

Ancak bana göre bu projelerin arasında en etkili olanı Rotary-Rotaract işbirliğine yönelik, BRT'miz Kemal, eski BRT Yağmur ve Rotaract Akademi ile birlikte yapacağız geniş kapsamlı bir proje. Girişimciliğin ve İnovasyon'un çok önemli olduğu günümüzde, Rotaract'larımızın fikirlerini, iş girişimlerini anlatacakları, Rotaryen girişimci dostlarımızdan kendi hayatlarını dinleyeceğimiz gerçek bir Startup ortamı yaratmak için, etkin girişimcileri destekleyen uluslararası bir ağ olan Endeavor Derneği ile dünyanın ilk ve en prestijli sosyal girişimcilik ağı olan Ashoka Vakfı ile belki de hayalini kurduğumuz bir Rotary Angel'ı kurabilmeyi arzu ediyoruz.

Bütün bu çalışmalar sadece dönem başlangıcı projeler. Biz'ler inanıyoruz ki, bu dalga dönem içinde daha da hızlanacaktır. Enerjimiz, moralimiz, inancımız çok fazla. Aynı tutkuyla çalışmaya devam.

HAYDİ YENİ PROJELERE, BİZLERE ULAŞIN, "İNOVASYON TAKIMI" OLARAK HER DAİM HİZMETİNİZDEYİZ..

Vodafone Köyünü ziyaret: Tülin Akin, Orhan Kurt, Coşkun Keskiner, Meltem Onay ve Alaettin Demircioğlu